ชาปัญจบันร[์]ชงพร[๋]อมดื่ม (Instant Tea)

เมื่อทำการเปรียบเทียบปริมาณสารสำคัญรูติน (Rutin) ที่มีอยู่ในผงหยาบและสารสกัดแล้ว พบว่า ในสารสกัดเข้มข้น จะมีปริมาณสารรูตินมา<mark>กกว่าในผงหยา</mark>บประมาณ 10-20 เท่า ้ดังนั้นสถาบันวิจัยจุฬาภรณ์จึงได[้]พัฒนาสารสกัดปัญจขันธ์ให้ <mark>อยู่ในรูปแบบชาช</mark>งพร[้]อมดื่<mark>ม</mark> (Instant tea) เพื<mark>่อบำรุงสุขภาพ</mark> โดยมีขนาดบรรจุ 300-5<mark>00 ม</mark>ก. ต่<mark>อ 1 ชอง ถ้านำสารสกัดนี้</mark> มาชงละลายน้ำร้อน 1 ถ้วย (2<mark>50 ซีซี)</mark> จะมีปริมาณสารสำคัญรูติน <mark>เทียบเท่ากับดื่มชากูงที่ทำมาจากผงหยาบปัญจขันธ์ จำนวน 3-4</mark> ถุง (บรรจุถุงละ 1.5 กรัม) ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การเตรียมสารสกัด ในรูปแบบชาชงพร้อมดื่ม ช่วยให้ได้รับคุณค่าของสารสำคัญ ในสมุนไพรปัญจขันธ์มากขึ้น และใช้ในปริมาณเพียงเล็กน้อย เท่านั้น ก็จะได้ชาสมุนไพรปัญจขันธ์รสชาดหอมหวานเหมือนโสม และยังสามารถดื่มได้มากกว่า 1 ของต่อวันตามต้องการ โดยใน ขนาดที่บรรจุนี้ สามารถบริโภคได้ 2-3 ถ้วยต่อวัน เพื่อบำรุง ร่างกายโดยไม่มีผลข้างเคียงใดๆ แต่ก้าต้องการลดระดับน้ำตาลใน เลือด อาจต้องบริโภคในปริมาณที่สูงกวานี้

กอกอกช่อง

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแท่งชาติ

(The National Research Council of Thailand)

Jonnson

สทาบันวิจัยจุฬากรณ์ 54 หมู่ 4 ทนนวิทาวดีรังสิต หลักสี่ กรุงเทพฯ 10210 โทรศัพท์ 02 574 0622 ต่อ 3010, 3012 โทรสาร 02 574 2027

http://www.cri.or.th

ป้ญจขันธ์

"Herb of Immortality"

บื่อวิทยาศาสตร Gynostemma pentaphyllum Makino วบที่ Cucurbitaceae

ชื่ออื่น เจียวกู่หลาน (จีน), อะมาชาชูรู (ญี่ปุ่น), ชาสตูล (ไทย), โสมใต[้], Miracle grass, โสมห้าใบ

คนไทยเรียกว่า ปัญจขันธ์ ซึ่งหมายถึง บำรุงขันธ์ห้า เป็นพืชล้มลุกชนิดไม้เถาเลื้อย มีใบ 3-5 ใบ มีขนอ่อนเล็กๆ สีขาว ปกคลุมที่ใบทั้งด้านบนและด้านล่าง สามารถขึ้นได้เองตาม ธรรมชาติบนภูเขา ชอบขึ้นในที่มีความขึ้นสูงแต่มีแสงแดดรำไร ในไทยปลูกมากทางภาคเหนือโดยเฉพาะเชียงใหม่ และมักพบ ขึ้นอยู่ตามธรรมชาติบนดอยอินทนนท์

ส่วนที่ใช้ ส[่]วนเหนือดินทั้งก้านและใบ เมื่ออายุ 3-5 เดือน และ สามารถเก็บเกี่ยวได[้] 2-3 ครั้ง

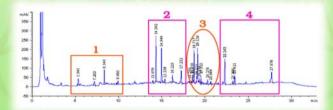
สารสำคัญ เป็นสารกลุ่ม Gypenosides และ Flavonoids

การศึกษาทางเคมี

การศึกษาวิจัยของนักวิจัยหลายคณะ พบว่า ปัญจขันธ์ มีสารสำคัญชื่อ Gypenosides เป็นสารจำพวกชาโปนิน (Saponins) และมีสูตรโครงสร้างคล้าย Ginsenosides ที่พบในโสม ในปัญจขันธ์พบชาโปนินถึง 80 กว่าชนิด ชึ่งมากกว่าโสมที่มีเพียง 28 ชนิด สารสำคัญที่เหมือนโสม มี 4 ชนิด ได้แก่ Ginsenoside Rb1 (Gypenoside III),

Rb3 (Gypenoside IV),
Rd (Gypenoside VIII) un:
F3 (Gypenoside XII)

สถาบันวิจัยจุฬาภรณ์ได้ทำการพัฒนาวิธีการตรวจ วิเคราะห์สารสำคัญในปัญจุขันธ์ โดยใช้เทคนิค HPLC และเลือก ใช้ตัวทำละลายชนิดต่างๆ กันในการสกัดสารสำคัญ ซึ่งพบว่า สารสกัดน้ำและแอลกอฮอล์มีรูปแบบสารสำคัญที่ แตกต่างกัน สารสำคัญในปัญจุขันธ์จะประกอบด้วยสาร ประมาณ 4 กลุ่ม (ดังรูป) ซึ่งเป็นสารจำพวก Flavonoids (Rutin) และ Saponins (Gypenosides, Ginsenosides) สารสำคัญ ที่ใช้เป็น Marker ในการควบคุมคุณภาพของปัญจุขันธ์ คือ Rutin (RT = 14.4 นาที)

การศึกษาทางเภสัชวิทยา

การศึกษาทุทธิ์ในการลดระดับน้ำตาลในเลือด

จากการศึกษาฤทธิ์ในการลดระดับ น้ำตาลในเลือดหนูที่ได้รับน้ำตาลสูง พบว่า สารสกัดแอลกอฮอล์ของ ปัญจขันธ์สามารถลดระดับน้ำตาลใน เลือดได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p<0.05) ส่วนสารสกัดน้ำก็มีแนวโน้ม

ในการลดระดับน้ำตาลในเลือดได้เช่นกัน แต่จะใช้ในขนาดที่ สูงกว่าและสารสกัดปัญจขันธ์นี้ยังไม่มีผลต่อระดับน้ำตาลใน เลือดของหนูปกติ สารสำคัญที่มีฤทธิ์ในการลดระดับน้ำตาลนั้น จะเป็นสารชาโปนินกลุ่ม Gypenosides (กลุ่มที่ 4) เป็นหลัก โดยสารกลุ่ม Flavonoids ไม่แสดงผลชัดเจน

การศึกษาทุทธิ์ช่วยให้สมบระงับ

โดยใช้เครื่องมือบันทึกการ
เคลื่อนไหวของหนู (Auto-track
system) และศึกษาฤทธิ์เสริมของ
สารสกัดน้ำปัญจุขันธ์ต่อการออกฤทธิ์
ของยาที่กระตุ้นให้เกิดการนอนหลับ
ในหนูเพนโตบาร์บิทัล (Pentobarbital) พบว่า สารสกัดที่มีสาร
สำคัญชาโปนินกลุ่ม Gypenosides
(กลุ่มที่ 4) มากที่สุด จะมีฤทธิ์ในการ
ลดพฤติกรรมการเคลื่อนไหวของสัตว์
ได้ดี และช่วยลดระยะเวลาการเริ่ม

ออกฤทธิ์ของเพนโตบาร์บิทัลให้เร็วขึ้น นอกจากนี้ยังเพิ่ม ระยะเวลาของการออกฤทธิ์ของยานอนหลับให้นานขึ้นอีกด้วย

นอกจากนี้ยังพบว่า สารสกัดปัญจขันธ์มีฤทธิ์ในการ ลดคอเรสเตอรอล (Cholesterol) ต้านการอักเสบ ต้านอนุมูล อิสระ และเพิ่มภูมิต้านทานโรคได้ด้วย

การเพาะปลูก

เพื่อศึกษาความแปรปรวนของสารสำคัญในแหล่งปลูก ต่างๆ กัน สถาบันฯ ได้ทำการคัดเลือกสายพันธุ์ปัญจุขันธ์ โดย พันธุ์ที่ได้มาจาก 2 แหล่ง คือ พันธุ์ที่มาจากจีนและพันธุ์โครงการ หลวงอ่างขาง จากนั้นนำไปปลูกที่จังหวัดสระแก้วและราชบุรี จากการศึกษาพบว่า พันธุ์จีนมีสารสำคัญมากกลุ่มกว่าพันธุ์ อ่างขาง และยังมีปริมาณสารสำคัญสูงกว่าอีกด้วย ดังนั้นจึง ทำการขยายพันธุ์โดยใช้พันธุ์จีนเป็นหลัก เพื่อทำการขยายพันธุ์ ให้ได้มากที่สุด

การปลูกทั้ง 2 แหล่งอาศัยแหล่งน้ำธรรมชาติ ใช้ปุ๋ย ธรรมชาติ และปลอดสารเคมีกำจัดแมลง จากการศึกษาพบว่า การเก็บเกี่ยวพืชตามหลักเกษตรกรรมที่ดี จะต้องเก็บเกี่ยวพืชเมื่อ มีอายุได้ 3-4 เดือน โดยตัดตั้งแต่ส่วนยอดลงมาถึงประมาณ 20-50 ชม. ซึ่งจะให้ปริมาณสารสำคัญสูงที่สุด จากนั้นล้าง ทำความสะอาด และผึ่งแดดให้แห้ง

ในขณะนี้อยู่ระหว่างการศึกษาว่า จะสามารถเก็บเกี่ยว ปัญจขันธ์ได้รอบละกี่ครั้ง จึงจะสามารถคงคุณภาพของสมุนไพร ทั้งในแง่ปริมาณสารสำคัญและรสชาดที่กลมกล่อม